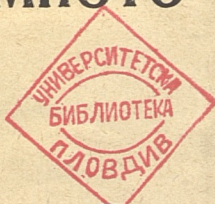

СЕЛСКО СТОПАНСКА БИБЛИОТЕКА

К. ИЛИЕВЪ

ОТГЛЕДВАНЕ НА КРЪМНОТО ЦВЕКЛО

СОФИЯ

== РУСКО-БЪЛГАРСКО ==
== КНИГОИЗДАТЕЛСТВО ==

УН. Библиотека
ПЛОВДИВ

Инв. №

264
1946

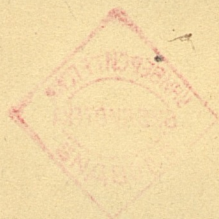
К. ИЛИЕВЪ.

ОТГЛЕДВАНЕ
НА
КРЪМНОТО ЦВЕКЛО

РУСКО-БЪЛГАРСКО КНИГОИЗДАТЕЛСТВО
СОФИЯ 1920.

IV - № 143

КРЪМНО ЦВЕКЛО.

При недостатъчната храна, съ която разполага нашиятъ земледѣлецъ за отгледване на добитъка си, крѣмното цвекло придобива още по-голѣмо значение при стойността, която то прѣдставлява самó по себе си, като крѣмно растение. И благодарение на голѣмата невзискателностъ на мѣстния домашенъ добитѣкъ, който като вѣйка — скелетъ — дочаква първата пролѣтна зеленина за да почне наново да съживява мускулитѣ на тѣлото си, нашиятъ земледѣлецъ е привикналъ къмъ нехайна грижа за разплодниятъ си добитѣкъ, по отношение неговата зимна храна. Това до сега бѣше така, защото мѣстниятъ добитѣкъ бѣше и безцѣненъ. Днесъ — отъ свѣтовната война насамъ — земледѣлцитѣ забѣлѣзаха, че добитѣка въ едно селско стопанство е цѣнно и заслужава по-грижливо обхождане и внимание.

Между хранитѣ, които растатъ подъ нашето небе и които ражда нашата земя, е и крѣмното цвекло. Особено цѣнно е за млѣчниятъ и брѣмененъ добитѣкъ. Съ него се хранятъ най-много гсведата, овцитѣ (прѣживните животни), обаче охотно го ядатъ и свинетѣ.

Съ въвеждането на крѣмното цвекло като културно растение въ нашето селско стопанство, земледѣлцитѣ ще иматъ голѣма полза отъ него, защото увеличаватъ окупнитѣ растения съ още едно, което не може да не намали угарѣта. А това е отъ голѣмо значение за нашитѣ селско-стопански условия, защото отъ нивитѣ ни стоятъ на почивка — като угаръ — за по-добра житна жѣтва.

За да видятъ нашитѣ земледѣлци ползата отъ крѣмното цвекло, тѣ трѣбва да го отгледватъ правилно. Съ тази малка брошурка ние си зададохме за задача, да уясниме ония важни моменти при отгледването му, отъ които зависи добрия доходъ отъ него.

1. **Климатъ и почва.** Почти на всѣждѣ у насъ гдѣто прѣзъ пролѣтѣта ваятъ редовни дъждове, крѣмното цвекло може да стане. Въ ония само мѣста, гдѣто пролѣтѣта е сушовита и години, прѣзъ пролѣтѣта на които не ваятъ редовни дъждове, тази култура е несигурна.

Цвеклото дава отлични доходи въ глинесто-пѣсчливитѣ, пѣсчливо-глинеститѣ, тлачено-пѣсчливитѣ, хумознитѣ, мергелнитѣ и отцеденитѣ торфени почви. Въ сбититѣ пловести и глинести почви, както и въ киселитѣ (мочурливитѣ) земи не расте.

2. **Мѣстото на цвеклото въ изсѣянъ редъ** е между двѣ житни растения. То наслѣдва обикновенно зимната пшеница или ржѣта, а подиръ цвеклото се сѣе обикновено пролѣтенъ ечемикъ, ржѣ или овѣсъ. Ако се извади цвеклото рано прѣзъ есенъта и има врѣме нивата да се изоре, то въ такъвъ случай подиръ него, на сѣщата нива, може да се сѣе зимна ржѣ или ечемикъ, ако нивата прѣди цвеклото е била засѣта съ пшеница. Ако пъкъ прѣдшественикътъ на цвеклото е била ржѣта, то подиръ него наесенъта се сѣе пшеница или ечемикъ. Тази послѣдната сѣидборедна комбинация — съ зименъ ечемикъ — е за онѣзи — мѣста, гдѣто ржѣта не се отгледва. Никогажъ цвеклото да не се сѣе двѣ и повече години наредъ на една и сѣща нива, а винаги прѣзъ 3 или 4 години.

3. **Приготовлението на почвата за крѣмно цвекло** е една отъ най-важнитѣ работи, на която земледѣца трѣбва да обърне внимание. Веднага слѣдъ жътвата на прѣдшествующето растение, стърнището трѣбва да се зоре (да се подмѣтне). Слѣдъ това, късно на есенъта, се извършва втората оранъ или крѣстовката. При тази оранъ трѣбва да се внимава, щото нивата да се изоре, колкото се може по дълбоко и да се остави прѣзъ зимата на груби бразди да лежи. Добрѣ ще направятъ нашитѣ земледѣлци, ако подиръ плуга се пусне подривачъ, който да разрови подпочвата на 10—15 сантиметра още, за щото по този начинъ ще създадеме условия да се задържи въ земята повече влага, отъ каквато се чувствува голѣма нужда, а особено въ ония мѣста, гдѣто прѣзъ пролѣтѣта не ваятъ дъждове.

На пролѣтѣта нивата да се изоре плитко и то наскоро прѣди сѣидбата.

4. **Торене на почвата за крѣмното цвекло** е така сѣщо една отъ важнитѣ работи за сигуренъ доходъ отъ това растение.

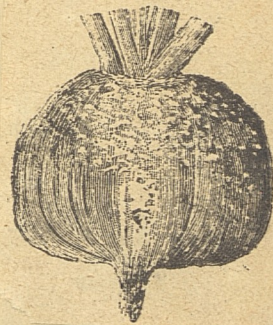
Оборскитѣ торъ е най-добриятъ за торене на нивата, на която ще се отгледва цвекло, съ условие, че ако е прѣсенъ да се заоре въ почвата още при подмѣтането на нивата, а ако е изгнилъ — при пролѣтната оранъ. Добрѣ е пѣсчливо глинеститѣ почви да се торятъ съ конски торъ, а глинесто-пѣсчливитѣ — съ говежди или овчи торъ. Лекитѣ и пѣсчливи почви да се торятъ съ свински торъ или да се набави въ тѣхъ нуждната храна съ зелено торене.

5. **Сѣме** Не само отъ подходящия климатъ, добрѣ обработената и наторена почва зависи похода отъ крѣмното цвекло. Тукъ така сѣщо има влияние и сѣмето. Прѣди да посочимъ качествата на доброто сѣме трѣбва да се знае, колко сорта крѣмно цвекло има и кой сортъ трѣбва да се прѣдпочете. Крѣмното цвекло има много сортове, но отъ отгледанитѣ у насъ такива, могатъ да се прѣпоръчатъ: оберндорфското, фиг. 1, екендорфското фиг. 2 и мамута фиг. 3.

Доброто сѣме отъ крѣмното цвекло трѣбва да бжде: чистосортново и зрѣло. Чистосортновото сѣме се доставлява само отъ добросъвѣстна търговска хжца, а зрѣлото сѣме има жълтеникаво-кафява боя и когато се счупи (съ жби), то съдържа 2—3 и повече черно-кафяви, лѣскави сѣмена, по-едри отъ просено зърно, съ брашноесто съдържание.

Врѣмето прѣзъ което се извършва сѣидбата бива различно. Общо прието е, че цвеклото трѣбва да се сѣе прѣзъ втората половина на м. априлъ, обаче, пишущията тази брошура е сѣялъ цвекло и въ началото на м. мартъ и не е страдало отъ сланитѣ, макаръ и да е имало такива. По късната сѣидба не е за прѣпоръчване поради нашиятъ климатъ.

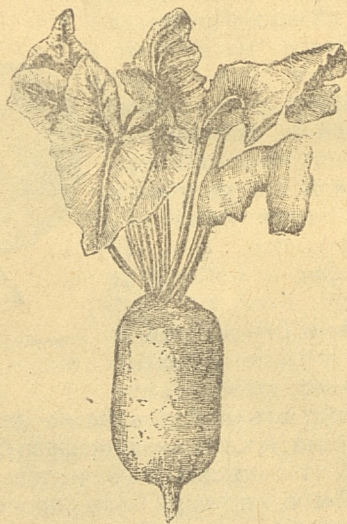
Крѣмното цвекло се сѣе или отъ ржѣ или съ ма-

Фиг. 1.

шина, но винаги въ редове. Машинното изсѣване е винаги за прѣдпочитане. При единиятъ и другиятъ начинъ на сѣидба, добръ е да се не прави голѣма икономия съ сѣмето, защото, докато растенията закрѣпнатъ, голѣма частъ отъ тѣхъ биватъ унищожени отъ разни неприятели.

Разстоянието между редоветъ трѣбва да бѣде 40 до 50 сантиметра, а въ самитъ редове се сѣе непрѣкъснато. На такова разстояние се сѣе цвеклото, когато ще се отглежда съ домашни работници. За стопани, които ще от-

Фиг. 2.

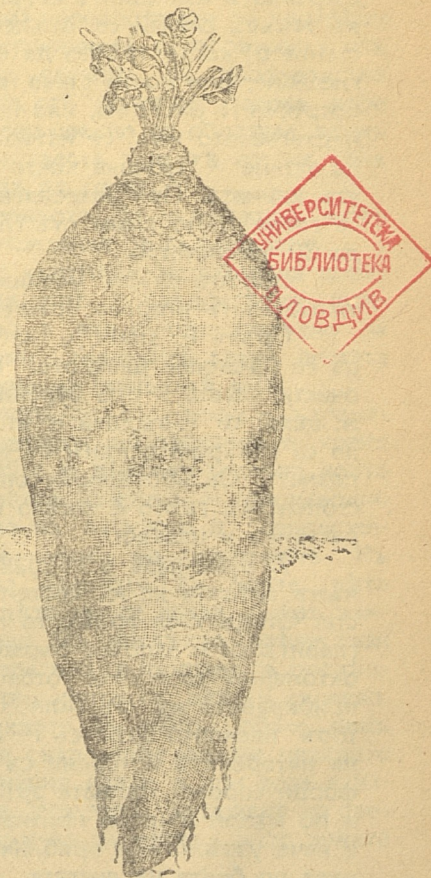
гледватъ цвеклото съ машини или нѣкакви земледѣлски орждия, разстоянието между редоветъ трѣбва да бѣде 65—60 сантиметра.

На единъ декаръ е потрѣбно 2—3 килограма сѣме. Въ странство практикуватъ разсаждане на цвеклото. За тази цѣль тамъ отгледватъ разсадъ на особени лѣхи

и, когато растенията пустнатъ 4-то си листие, се разсаждатъ на нивата въ редове. У насъ тази практика е дала отрицателни резултати, а особено не е за прѣпорѣчване, когато цвеклото ще се отгледва на нива, която не може да се заводнява (полива).

6. Отгледване. Първата работа къмъ която трѣбва да се пристѣпи слѣдъ поникването на цвеклото, е прашенето. Първото прашене се извършва веднага, безъ да се гледа дали нивата е буренлива или не, и то веднага щомъ младитъ цвеклови растения пустнатъ 3 до 4 листца. Когато тѣ пустнатъ 5-то или 6-то си листо се извършва уединяването или така нареченото още разредяване на цвеклото. По добръ е уединяването да се извърши по-рано отколкото по-късно, защото въ послѣдниятъ случай растенията закѣсняватъ въ растенето си, което обстоятелство влияе и на прихода. Разредяването на цвеклото настѣпва обикновено прѣзъ шестата недѣля отъ засѣването му.

Разредяването се извършва обикновено съ рѣцѣ. Само едритъ производители на цвекло и въ случай на скѣпи наемни работници, тази работа се извършва съ машинни плѣвачки, работата на които не е никакъ съвършенна и трѣбва да се избѣгва. Уединяването на цвеклото е работа за дѣца, защото за възрастни хора тя е досадна. При изтрѣгването на излишнитъ стъркове цвек-

Фиг. 3.

кло, дъцата трѣбва да си помагатъ съ двѣтъ ржцѣ; съ лѣвата се лови обикновенно растението, което не трѣбва да се изтрѣгне и се притиска къмъ земята, а съ дѣсната се ловятъ близкитѣ до него растения, завиватъ се на лѣвата страна и се изтрѣгватъ. Никогажъ не трѣбва да се изтрѣгватъ излишнитѣ стъркове направо на горѣ, защото въ такъвъ случай се откъсватъ младитѣ корени на растението, което трѣбва да остане за по нататъшно отгледване; или което става твърдѣ често, че заедно съ непотрѣбнитѣ растения, ако не се навиятъ на страна, прѣди изтрѣгването имъ, се изтрѣгва и растението, което трѣбва да остане — грѣшка която мжчно се поправя при нашиятъ климатъ. При разредяването на цвеклото трѣбва да се гледа, щото глава отъ глава да бжде на разстояние 25 до 30 сантиметра.

Веднага слѣдъ уединяването на цвеклото се пристѣпва къмъ второто прашене.

Прѣзъ м. юлий е добръ, слѣдъ падналъ дъждъ, да се прѣкопае цвеклото. Тази работа има за цѣль да очисти нивата и отъ бурени. Ако стане нужда къмъ края м. юлий се извършва и втора копань. Копаньта може да се извърши освѣнъ съ мотика още и съ копачка — планетъ. Съ послѣдното орѣдие става окопването въ стопанства, гдѣто е засѣто голѣмо количество съ окопни растения и цвекло.

7. Прибиране и съхранение на крѣмното цвекло. До къмъ срѣдата на м. септемврий цвеклото все още расте. Слѣдъ това врѣме то прѣстава вече да увеличава главитѣ си и започва бърже да зрѣе. Къмъ срѣдата на октомврий то е вече готово и може да се започне съ прибирането му. Въ силно наторенитѣ ниви съ оборски торъ цвеклото зрѣе съ 1—2 недѣли по-късно, отколкото на неторенитѣ и торени съ минерални (искуствени) фосфорни торове. Пълната зрѣлостъ на цвеклото се познава и по нѣкои външни признаци на растението. Че цвеклото е вече узрѣло или приближило къмъ узрѣване се познава по боята на листата, които отъ къмъ зелени промѣняватъ боята си къмъ мжтно жълто-зелена и голѣма частъ отъ долнитѣ листа сж жълти, сухи или опадали.

Щомъ се установи врѣмето на пълната зрѣлостъ на повече отъ 3—4 отъ цвекловитѣ глави, се пристѣпва къмъ неговото вадене. При крѣмното цвекло тази работа става обикновено съ ржцѣ, защото 3—4 отъ неговитѣ глави

сж надъ земята. Скубането става бърже и лесно. Рѣдки сж случаетѣ, въ които земледѣлецътъ прибѣгва, при вадене на цвеклото, съ нѣкакво орѣдие и каквото и да било пособие.

Изтрѣгнатото цвекло се туря на купчинки по нивата, гдѣто обикновенно се трупатъ изваденитѣ глави отъ 4 или повече реда. Когато цвеклото ще се употреби за храна на добитѣка, то купчинкитѣ се образуватъ отъ повече редове, а когато ще служатъ за производство на сѣме — тѣ се образуватъ отъ по-малко редове, дори даже отъ два реда неизвадено цвекло се образува единъ редъ извадено, като се поставятъ главитѣ все на една страна съ шумата, и то глава до глава.

Слѣдъ ваденето на цвеклото се пристѣпва къмъ неговото очистиране и подготвление за съхраняване.

Цвеклото, което ще се употреби за храна на добитѣка, се очисти отъ листата, като послѣднитѣ се окъсатъ до дъното съ опашкитѣ, а ако е прѣдначено за сѣме, слѣдъ като се пробератъ типичнитѣ глави, листата имъ се орѣзватъ до половина на опашкитѣ имъ.

Така приготвено цвеклото се съхранява. Съхраняватъ се листата му. Съхранението на цвеклото за храна на добитѣка става въ 40—45 с. м. дълбоки трапове, които да бждатъ 1.40 до 1.60 метра широки и произволно дълги, споредъ количеството на цвеклото и разположението на мѣстото, което ще служи за съхранение. Въ такива трапове се съхранява цвеклото въ мѣста, дѣто почвата не е влажна или дѣто не се явява пѣзъ зимнитѣ мѣсеци подпочвена вода. Въ послѣдно врѣме тази метода на съхранение на цвеклото се изоставя, а послѣдното се съхранява въ фигури, които се редятъ еднакво, както, ако се съхранява цвеклото въ трапъ, обаче надъ земята. Вториятъ методъ на съхранение запазва цвеклото отъ развала вслѣдствие излишна влага, а при това е избѣгнато всѣкакво запарване. Все пакъ запазване на цвеклото въ трапове се прѣпорѣчва за мѣста, дѣто зимата е извънредно студена.

Прѣди да се реди цвеклото, отъ долу на земята (или въ трапа, ако ще се съхранява въ такъвъ) се насипва суха слама или кукурузиня на снопове.

Слѣдъ като се изпълни трапътъ, ако се съхранява въ такъвъ и надъ земята ако не се копае трапъ, цвеклото се реди въ форма на призма до 60-70 сантиметра на висо-

чина. Завършеното цвекло се покрива с един пласт суха слама — около 25—30 сантиметра, върху която се насипва 30-40 сан. земя. При закриването на цвеклото по този начин, трѣба да се обръща особено внимание, щото на всѣки 5-6 метра, а най-много до 10 метра, да се поставят душници (вентилатори), защото без тѣх цвеклото може много лесно да загние. Основата на душницитѣ се захваща отъ основата на фигурата, още прѣди да се почне с реденето на цвеклото. За тая цѣль, щомъ се опрѣдѣли разстоянието имъ, тамъ дѣто трѣба да има душникъ се забива един колъ, върху който се надѣва един снопъ рѣжена спама или се изправятъ връзъ него 3 снопа кукурузиня. Послѣдната се завързва с една ракитова прѣчка или с дива лоза. Сноповетѣ, които ще образуватъ душника трѣба да бждатъ окслю 60 сантиметра по-високи отъ нареденото цвекло, с разчетъ да се виждатъ малко, слѣдъ като послѣдното се покрие с сламата и земята. Въ топли дни душникътъ стои отворенъ, а когато настѣпятъ силнитѣ зимни студове, той се затваря, с 2—3 вили слама, която пази цвеклото отъ замръзване.

Когато прѣз зимата се отвори фигурата, за да се вземе цвекло за храна на добитѣка, а това става отъ едната страна на призмата, отворилата се дупка, слѣдъ като се вземе нужното количество цвекло, трѣба да се затвори с нѣколко вили плѣва. Тѣкмо прѣзъ най-силнитѣ зимни мразовити дни добръ е да се извади наеднажъ цвекло за нѣколко дена, за да не стане нужда да се отваря често фигурата, защото въ такъвъ случай и вѣроятността да се запази цвеклото отъ замръзване е по-голѣма.

Съхранение на цвеклото за сѣме може да стане по описания вече начинъ, обаче съвѣтвамъ интересующитѣ се да усвоятъ друга една метода, при която главитѣ запазватъ почти всичкитѣ си добри качества въ по-голѣма степенъ и за цѣльта е по-за прѣдпочитане, отколкото запазване на цвеклото по описаната вече метода. Този другъ начинъ на съхранение на цвеклото се състои въ слѣдното: слѣдъ като се отбѣлѣжи мѣстото на фигурата, насипва се единъ пластъ (около 20 сантиметра) ровка земя или сухъ пѣськъ; нарежда се единъ редъ цвекло, което се покрива пакъ с земя или пѣськъ и т. н. докато се завърши фигурата най-подирѣ с земя или пѣськъ. Така образувалата се призма се покрива с единъ пластъ (около 30-40 сантиметра) земя.

Германскитѣ земледѣлци казватъ, че при тази метода не сж потребни душници, обаче пишущиятъ тѣзи наставления не е смѣялъ да зарови голѣми количества цвекло безъ такива. Въ случая душника се прави отъ 3 жѣски, които сж надупчени тѣкмо тамъ, дѣто се пада въ призмата редътъ с цвекло. Германската земледѣлска практика допуска, при този начинъ на запазване цвеклото, щото земята (или пѣськътъ) може да бжде мокра. Въ суха земя или пѣськъ, цвеклото се запазва добръ; не сѣмъ опитвалъ да запазя въ голѣмо количество цвекло въ мокра земя.

8. Приходътъ отъ цвеклото зависи отъ много обстоятелства, които влияятъ изобщо върху приходитѣ и отъ другитѣ земледѣлски растения, обаче ако се случатъ всичкитѣ условия благоприятни за отгледване на цвеклото, единъ декаръ може да даде и 5000 клг. глави. Срѣдно трѣба да разчитаме на доходъ 2500 клг. отъ декаръ.

9. Получаване сѣме отъ крѣмно цвекло е една, колкото трудна, толкова и деликатна работа, обаче възможна да стане у насъ, за да си произвеждаме нуждното сѣме тукъ, вмѣсто да го търсиме ежегодно въ чужбина. Производството на цвеклово сѣме трѣба да става у насъ и по друго съображение: защото ще знаемъ, какво сѣме взимаме за сѣидба, когато идващето отъ странство не всѣкогажъ дохожда чисто и не всѣкогажъ отговаря на името, подъ което се продава. Независимо отъ това, произведеното тукъ сѣме ще е и пригодно повече за нашия климатъ, защото ще бжде аклиматизирано.

По-горѣ загатнахме, че производството на сѣме отъ цвекло е твърдѣ деликатна работа. Това е вѣрно, защото подборъ на главитѣ, които се опрѣдѣлятъ за бждещи майки, може да направи само лице, което отъ единъ погледъ да може да разпознае чисто сортовитѣ екземпляри отъ мелезитѣ. Независимо отъ опитното око на лицето, което произвежда сѣме отъ цвекло, то трѣба да има и нужнитѣ познания и отъ гледището на ботаниката, за да не даде възможностъ на цвѣтътъ да се опраши съ прашеца отъ друго цвекло прѣзъ врѣме на цѣфтенето; то трѣба да има и лаборатория, въ която да установява качеството на главитѣ, които взема за сѣме, въ отношение на тѣхното съдържание и пр. и пр.

За производство на сѣме се избиратъ добръ развити, здрави и узрѣли цвеклови глави, които по всички

признаци да отговарят на сорта, за какъвто сж отгледани. Подготовляват се и се запазват прѣз зимата, както казахме по-прѣди.

Нивата, на която ще се отгледва цвеклото за сѣме, се подготовлява още прѣз есенъта, така както вече казахме по-рано за културата на цвеклото.

Напролѣтъ, рано нивата се набраздява, за да се знае дѣ ще се посади главата за майка. Разстоянието на редоветѣ трѣба да бжде около 80 сантиметра единъ отъ другъ, а гиѣздата въ редоветѣ — 60 сантиметра.

Когато врѣмето се отдени и земята може вече да се работи, минава се по опрѣдѣленитѣ бразди наново и се изорава дълбока бразда. Въ нея се поставятъ опрѣдѣленитѣ цвеклови глави за сѣме по на 60 с. м. една отъ друга. Съ втора бразда се зариватъ главитѣ, като се гледа да не паднатъ по-дълбоко отъ 5 сантим. въ ямата отъ колкото сж били миналата година.

Слѣдъ посаждане на цвеклото между редоветѣ се праши съ конска копачка. Когато главитѣ покаратъ 10—15 сантиметра филизи, прѣкопаватъ се съ сжщата копачка още еднажъ. Тукъ трѣба да отбѣлѣжваме, колкото повече копанъ се направи на цвеклото, толкова му е по-добрѣ. Освѣнъ копанъта прѣзъ лѣтото прѣдстои още една важна и неотложна работа около цвеклото: неговото прѣчистване. На една глава не бива да се оставятъ повече отъ 4 до 5 стебла, а всички други покарали и по-слаби стебла се отрѣзватъ или изкъпватъ.

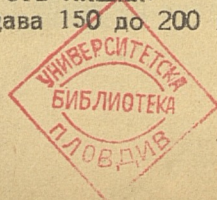
Къмъ м. септември цвеклото започва да зрѣе. Сѣмената му започватъ да получаватъ по-ясно зеленикаво жѣлтъ цвѣтъ, а сѣмената вжтрѣ, като се счупятъ, биватъ твърди и сж съ брашноето съдържание.

Всичкитѣ сѣмена не зрѣятъ едновременно, затова и беридбата не става наеднажъ, а постепенно.

Отрѣзанитѣ стебла се навързватъ на малки снопчета и се оставятъ да изсъхнатъ на стеблото. Когато изсъхнатъ достатъчно, се овършаватъ (очукватъ), прѣчистватъ се и се съхраняватъ въ чували на сухо и провѣтриво мѣсто до пролѣтъта.

Особено голѣми грижи трѣба да се положатъ за запазване на сѣмето отъ мишки.

Единъ декарь дава 150 до 200 килограма сѣме.

Селско-Стопанска и Кооперативна библиотеки на Руско-Българското Книгоиздателство.

ГОТОВИ КНИГИ:

1. К. Илиевъ. Какъ доброселци забогатѣха	7 лв.
2. Н. Шемитовъ. Организацията на търговията въ потребит. дружества	9 "
3. А. Кулижний. Устройството на житната търг. и кооп. продажба на жита	9 "
4. С. Бондаревъ. Частната търговия и потребителнитѣ магазини	7 "
5. Л. Армандъ. Душата на кооперацията	5 "
6. Ф. Швейцеръ. Потребит. дружество другаръ и помощникъ на домакината	5 "
7. К. Илиевъ. Селски взаимно-спомогателни дружества	4 "
8. С. Аронсъ. Отглеждане на домашнитѣ птици	4 "
9. М. Мещерски. Какъ да се уреждатъ градини при нар. училища	9 "
10. Пачоски. Развъждането на тѣковити билки	5 "
11. Правата и длъжноститѣ на кооператора	4 "
12. К. Пажитновъ. Международниятъ кооперативенъ съюзъ	6 "
13. К. Илиевъ. Отглеждане на кръмното пвекло	4 "
14. К. Илиевъ. Фабрикация на мармаладъ	4 "
15. М. Ритовъ. Какъ да се ускори плодоноснето на млад. плодни дървета	5 "
16. Б. Уеебъ. Кооперативното движение въ Великобритания	30 "
17. В. Килчевский. Робертъ Оуенъ и основнитѣ на потребит. кооперации	7 "
18. П. Диндонъ. Отглеждането въ земя на ранозрѣщитѣ велки	4 "
19. Ипатовъ. Врѣднитѣ насекоми въ селското стопанство	4 "
20. Н. Кичуновъ. Получаване на нови сортове въ градинарството	6 "

ТУРЕНИ СЖ ПОДЪ ПЕЧАТЬ СЛѢДНИТѢ КНИГИ:

1. Е. Юрковъ. Хранене на млѣчни крави.
2. С. Коржинский. Ботаника за градинаритѣ.
3. И. Максимовъ. Болеститѣ на плоднитѣ дървета и на ягодинѣ храсти.
4. П. Андреевъ. Отглеждането въ стая на красиви многогодишни растения.
5. А. Дубровинъ. Запазване на плоднитѣ дървета и ягодинѣ храсти отъ зло-
сторници.
6. А. Кузнецовъ. Зеленичарство.
8. Елагинъ. Кокошки, пуйки, гъски и патени.
8. А. Комаровъ. Прости разкази по градинарство.
9. Т. Гужавинъ. Какъ живѣе и се храни растението.
10. С. Краинский. Отглеждане на картофитѣ въ зеленчуковата градина.
11. Е. Браунъ. Огояване домашни птици.
12. Спаская. Припаси и тѣхното приготвяване въ домашното стопанство.

София,

Софийска Банка.

Тел. адресъ:

София, Рубокнига.